

Duurzame doelen halen

INTERVIEW

MET SFDR MAKKELIJKER BELEGGINGSPRODUCTEN VAN VERSCHILLENDE AANBIEDERS OP DUURZAAMHEID VERGELIJKEN

Donkergroen, groen en de rest?

Het Europese Sustainable Finance Action Plan (2018) geeft wettelijke kaders die helder moeten maken wat 'duurzaam' is, opdat investeringen de juiste (duurzame) kant op gaan en 'duurzame producten' ook echt duurzaam zijn. Hieronder valt ook de verordening die gaat over informatievervalsing aan consumenten over duurzaamheid in de financiële dienstensector (EU 2019/2088). De verordening moet de consument inzicht geven in de duurzaamheid van zijn advies- en beheerportefeuille. Maar de snelle invoering van deze complexe regels is bepaald geen sinecure. Deze verordening staat dan ook vaak op de agenda van de Expertpool ESG-beleggen van de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB), vertelt Karin Bouwmeester, sustainability manager bij ABN AMRO en lid van de Expertpool.

Eind 2019 was de publicatie van de verordening die gaat over informatievervalsing over duurzaamheid in de financiële dienstensector (EU 2019/2088). Karin Bouwmeester: "Deze verordening geeft vanaf maart 2022 nieuwe informatieverplichtingen voor alle aanbieders van bepaalde beleggingsproducten en adviesdiensten. Van een private bank die een vermogensbeheermandaat aanbiedt tot aan een adviseur die beleggingsadvies geeft. Zij moeten inzichtelijk maken hoe duurzaamheidsrisico's worden meegenomen in het investeringsproces en wat de impact is van de gekozen beleggingen op duurzaamheid. Zoals: welke niet-financiële factoren worden meegenomen in de selectie van aandelen voor een bepaald beleggingsproduct? En als er eenmaal een portefeuille is: wat is bijvoorbeeld de carbon-emissie van de ondernemingen waarin wordt belegd? Klanten moeten hierover worden geïnformeerd. Bijvoorbeeld via de website en klantrapportages."

EIGEN INZICHT?

Instellingen hebben tot 10 maart 2021 de tijd om de nieuwe regels te implementeren. Wat betekent dit traject voor een bank als ABN AMRO? Bouwmeester: "Er is overall, ook buiten onze bank, een brede discussie over de haalbaarheid van die 10 maart. Er is

namelijk nog veel onduidelijkheid over wat precies gedaan moet worden. Daarvoor verwijst de verordening bij veel artikelen naar nog te publiceren wetgeving op basis van advies van de Europese toezichthouders ("de level-2-tekst"). Die level-2-tekst moet aangeven wat instellingen precies moeten doen. Maar deze uitwerking is nog niet af en zal ook niet op tijd klaar zijn. De vraag is nu of wij de verordening naar eigen inzicht moeten implementeren. Als iedere instelling dat doet, is het risico dat het voor de consument niet duidelijker wordt, maar juist verwarrender."

DONKERGROEN, GROEN EN DE REST

Bouwmeester vervolgt: "Natuurlijk zijn we desondanks volop aan de slag. Zo moeten we goed in kaart brengen welke entiteiten en welke financiële producten onder de verordening vallen en welke niet. Vervolgens kijken we naar de mate van duurzaamheid van de verschillende producten. De verordening onderscheidt namelijk drie categorieën: ten eerste de donkergroene variant. Die bevat producten met een concreet duurzaamheidsdoel waarover je kunt rapporteren, bijvoorbeeld CO₂-reductie of gendergelijkheid. Aandelen die bijdragen aan dat doel, komen in aanmerking voor de portefeuille. De tweede groene variant wordt beschreven als 'een product met milieuo- en sociale karakteristieken'.

Hierbij worden bijvoorbeeld bepaalde activiteiten of producten uitgesloten van de portefeuille. Ten derde is daar de rest-categorie, van grijs tot aan heel lichtgroen. En elke variant heeft tenslotte andere informatieverplichtingen waarvoor data verzameld en verwerkt moet worden. Voor ons als bank betekent dit een heel traject, dat voor de belegger één groot voordeel heeft: hij kan in de toekomst makkelijker beleggingsproducten van verschillende aanbieders met elkaar vergelijken. Nu gebruikt elke instelling nog zijn eigen definitie van duurzaamheid. Met deze verordening en later ook de *EU Taxonomy* (2022) komt meer helderheid in wat duurzaamheid is en hoe je daarover moet informeren en rapporteren.”

EIGEN INITIATIEVEN

Het Europese Sustainable Finance Action Plan sluit goed aan bij de ABN AMRO-strategie van duurzaam beleggen en daar transparant over willen zijn, aldus Bouwmeester: “We hadden ook al eigen initiatieven ontwikkeld, zoals opname in onze jaarlijkse rapportages van de impact van beleggingen op carbon-emissie en mensenrechten. En onze klanten in beheermandaten of beleggingsadvies ontvangen elk kwartaal een

non-financial impact report. Ze kunnen dan bijvoorbeeld zien wat de ESG-karakteristieken zijn van beleggingen, de CO₂-emissies van hun portefeuille en de bijdrage aan de Duurzame Ontwikkelingsdoelen (SDG's) van de Verenigde Naties. Het Europese Sustainable Finance Action Plan versnelt deze ontwikkeling.”

ACTIEF BETROKKEN

Wij zijn lid van de Expertpool ESG-beleggen van de NVB, Nederlandse Vereniging van Banken, waar deze verordening vaak op de agenda staat, aldus Bouwmeester. “We hebben immers allemaal te maken met een regelgeving die behoorlijk complex is. Zo reageert de NVB op consultaties van concept-verordeningen. Als lid van de NVB vinden wij het belangrijk om daar actief bij betrokken te zijn. Verder stellen we in NVB-verband ook vragen aan bijvoorbeeld stakeholders als DUFAS en de Autoriteit Financiële Markten. Of we nodigen consultants uit voor een inhoudelijke presentatie. Het is ook interessant om met experts van andere banken te spreken. Maar uiteindelijk zijn wij concurrenten en is ieder zelf verantwoordelijk voor de implementatie.” —

SFDR EN CONSUMENTENBESCHERMING

Een van de doelen van de SFDR is om consumenten meer inzicht te geven in duurzaamheidsfactoren van beleggingsproducten, zoals beleggingsfondsen of een vermogensbeheerproduct. Banken die dit soort producten aanbieden moeten over de duurzame doelen en kenmerken op transparante wijze verantwoording afleggen aan consumenten. Dit gebeurt bijvoorbeeld middels het publiceren van informatie op de website, in pre-contractuele informatie of in periodieke rapportages richting klanten.

Banken zijn een voorstander van informatiever-schaffing over producten en diensten, zo lang dit gebeurt op basis van relevante, betrouwbare en consistente data en meetmethodes. Er zijn op het gebied van data nog veel stappen te zetten. Ook voldoet de huidige datavoorziening nog maar beperkt aan de criteria die banken stellen. Daarnaast vinden banken het natuurlijk belangrijk dat informatie proportioneel is en daarmee begrijpelijk wordt voor consumenten. In het kader van SFDR-verplichtingen pleiten we er daarom voor om de hoeveelheid informatie in eerste instantie relatief beperkt te houden, om zo te voorkomen dat klanten overladen worden met informatie die ze mogelijk niet kunnen verwerken en die hun maar in beperkte mate een handelingsperspectief biedt. Bovendien zijn we een groot voorstander van consumententests: beleidsmakers zouden bij voorkeur hun plannen eerst uitvoerig moeten testen op effectiviteit voordat nieuwe verplichtingen van kracht worden.